

Aleksander Dąbrowski, Józef Szulczyk

Izba warszawska

Palestra 20/11(227), 112-113

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z. Czeszejko podkreślił zaangażowanie dziekana adw. M. Kuskowskiego w organizowanie i podjęcie normalnych czynności przez organa samorządu Izby. Poruszając problem szkolenia aplikantów, dr Z. Czeszejko oświadczył, że szkolenie aplikantów powinno się odbywać w każdej izbie odrębnie, gdyż sprzyja to właściwemu oddziaływaniu i wychowaniu aplikantów, ich stabilizacji, a także związaniu się z pracą określonego zespołu i izby.

Dziekan dr Z. Ziemia, wyrażając uznanie dla dziekana Rady Wałbrzyskiej oraz dla pozostałych członków Rady, podkreślił, że większość członków tej Rady pracowała przedtem w

samorządzie adwokackim Izby wrocławskiej, wykazując tam dużo inicjatywy i zapału w pracy. Dla podkreślenia przyjaźni i współpracy obu Izb dziekan Ziemia wręczył kryształowy wazon Radzie Adwokackiej w Wałbrzychu.

Na zakończenie posiedzenia dziekan Kuskowski podziękował wszystkim gościom za wysoką ocenę dotychczasowej pracy Rady Adwokackiej w Wałbrzychu oraz za piękny dar Rady Adwokackiej we Wrocławiu, będący symbolem serdecznej przyjaźni i współpracy obu Izb Adwokackich.

adw. Bogusław Biernat

Izba warszawska

Dnia 22 maja br. odbyło się sprawozdawczo-wyborcze Zebranie członków Koła obrońców Wojskowych przy Radzie Adwokackiej w Warszawie z udziałem przedstawicieli wojskowego wymiaru sprawiedliwości, a mianowicie: Izby Wojskowej Sądu Najwyższego — ppłk Jerzego Mielczarka i Naczelnej Prokuratury Wojskowej — płk Józefa Kowalskiego oraz szefa Sądu Warszawskiego Okręgu Wojskowego płk Henryka Kwaśnego. Radę Adwokacką reprezentował Wicedziekan adw. Jerzy Malinowski. Przewodniczył zebraniu adw. Zygmunt Skoczek.

Ze złożonego przez przewodniczącego Zarządu KOW adw. Aleksandra Dubrowskiego sprawozdania wynika, że Koło przejawiało dużą aktywność w zakresie: 1) doskonalenia zawodowego w ramach specjalności wojskowego wymiaru sprawiedliwości (odbyło się 5 prelekcji z dyskusją), 2) prawidłowego wykonywania zadań obrońcy wojskowego zgodnie z zasadami etyki adwokackiej i godności zawodu, 3) profilaktyki w jednostkach Wojska Polskiego ze szczególnym uwzględnieniem rozpraw z tzw. rozgłosem, mającej wpływ na kształtowanie

wojskowej dyscypliny w Słach Zbrojnych, oraz 4) bezpłatnego poradnictwa dla żołnierzy służby czynnej i ich rodzin w Społecznym Biurze Pomocy Prawnej w gmachu Sądu WOW. Sprawozdawca podniósł przy tym, że kierownictwo wojskowego wymiaru sprawiedliwości stworzyło bardzo dobrą atmosferę do wykonywania pracy w obu instancjach.

Szef Sądu WOW płk Henryk Kwaśny ocenił wysoko współpracę Zarządu Koła z Sądem WOW oraz wystąpienia i postawę obrońców wojskowych na rozprawach.

Nowe władze Koła ukonstytuowały się następująco:

Zarząd: przewodniczący — adw. Aleksander Dubrowski, I zastępca przewodniczącego — adw. Zdzisław Kamiński, II zastępca przewodniczącego — adw. Wacław Szulc, sekretarz — adw. Józef Szulczyk i skarbnik — adw. Edward Szuba;

Komisja Rewizyjna: przewodniczący — adw. Mieczysław Romanik, członkowie: adw. Bolesław Głodek i adw. Danuta Pyffel.

Na propozycję Komisji Wnioskowej

Zebranie podjęło uchwałę następującej treści:

uznać pracę Koła Obrońców Wojskowych Sądu WOW za właściwą i ocenić tę pracę pozytywnie, zalecić dalsze zacieśnianie współpracy z wojskowym wymiarem sprawiedliwości w celu właściwego kształtowania opieki prawnej i profilaktyki penitencyjnej, kontynuować doskonale-

nie zawodowe i rozwijać jego formy, w sposób właściwy dbać o dyscyplinę wewnątrz Koła, zrewidować zasady i zmodyfikować zakres i sposób pełnienia dyżurów w celu podniesienia ich przydatności dla potrzebujących pomocy prawnej.

adw. Aleksander Dubrowski
adw. Józef Szulczyk

Izba wrocławska

Adw. Kazimierz Koziorowski

— wspomnienie pośmiertne. W dniu 27 sierpnia br. społeczeństwo Dolnego Śląska i adwokatura wrocławska poniosły dotkliwą stratę. Zmarł adw. Kazimierz Koziorowski.

Urodzony 22.XII.1904 r. w Kutach (b. woj. stan sławowskie) w rodzinie rzemieślniczej, zdobywał wykształcenie w trudnych warunkach, zarabiając koperepetycjami na swoje utrzymanie w czasie nauki w gimnazjum i w okresie studiów na Uniwersytecie im. Jana Kazimierza we Lwowie. W 1928 r. uzyskał dyplom magistra praw. Po odbyciu aplikacji sądowej w latach 1930—1934 pracował na stanowisku asesora sądowego, a następnie sędziego Sądu Grodzkiego w Potoku Złotym i Monasterzyskach do wybuchu wojny w 1939 r.

Adw. Koziorowski brał udział w kampanii wrześniowej jako dowódca plutonu artylerii lekkiej, a po ucieczce z niewoli i długotrwałym leczeniu pracował od listopada 1941 r. do marca 1944 r. w Sądach Grodzkich w Jabłonie i Kutach. W 1944 r. wstąpił jako ochotnik do organizowanego na terenie ZSRR Wojska Polskiego i uczestniczył w końcowej fazie wojny na stanowisku dowódcy plutonu artylerii przeciwlotniczej. Po zdemobilizowaniu objął stanowisko podprokuratora Prokuratury Sądu Okręgowego we Wrocławiu, a przeniesiony w stan spo-

czynku, rozpoczął od 1.VI.1948 r. wykonywanie zawodu adwokackiego: początkowo w Brzegu nad Odrą, a od lutego 1950 r. we Wrocławiu.

Jako członek Zespołu Adwokackiego Nr 1 we Wrocławiu szybko zaskarbił sobie szacunek i uznanie współtowarzyszy pracy. Łączył duże doświadczenie życiowe i znakomite przygotowanie zawodowe ze skromnością, życzliwością wobec otoczenia i gotowością do służenia pomocą ze znacznym nie-raz uszczerbkiem dla swego zdrowia. Wszystkie te cechy charakteru, powiązane z ogromną rozważą i poczuciem odpowiedzialności, zjednały Mu powszechne poważanie i szacunek. Nic więc dziwnego, że palestra wrocławska przez trzy kadencje wybierała Go do Rady Adwokackiej w latach 1964—1973, w której z doskonałymi wynikami wykonywał trudne obowiązki rzecznika dyscyplinarnego. Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej we Wrocławiu uchwałą z dnia 15.IV.1973 r. stwierdziło, iż Zmarły „dobrze zasłużył się adwokatyrze dolnośląskiej”, za co złożyło Mu najserdeczniejsze podziękowanie.

W dniu 10.XI.1973 r. wręczono Mu Złotą Odznakę „Adwokatura PRL”, którą został wyróżniony przez Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej. Ocenilo ono wysoko długoletnią pracę Zmarłego w samorządzie adwokackim.

W dniu 30 sierpnia 1976 r. nad otwartym grobem żegnali Zmarłego: